

[Arbejdsministeren.]

slag, der er fremsat. Vi ønsker, som vi sagde det ved indledningen af denne debat, at komme igennem disse dage i tide med en ren ophøjelse af mæglingsforslaget uden tillæg, uden fradrag, uden at omfatte andre end dem, det skulle omfatte, men samtidig omfattende dem alle. Vi har hermed undgået en storkonflikt, vi har skabt mulighed for 2 års rolig udvikling i erhverv og beskæftigelse, og vi har på arbejdspladserne og i dette ting dokumenteret en solidaritet med de lavtlønnede, vi godt kan være bekendt.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil allerførst gøre nogle bemærkninger om de store problemer, der er i vores dagspresse i øjeblikket med den løbende konflikt. Det er ikke bemærkninger, der vil være noget nyt i, for jeg er simpelt hen nødt til at henholde mig til, hvad jeg i går gav udtryk for, nemlig at jeg har tiltro til, at de forhandlinger, der er i gang, også indebærer en mulighed for at opnå enighed, således at vi igen kan få dagspressen i gang. Det er vigtigt for at sikre disse arbejdspladser, og det er vigtigt for at sikre den frie meningsdannelse.

Jeg kan ikke give yderligere oplysninger ud over den, at jeg med de to parter på Berlingske Tidende har aftalt møder på mandag henholdsvis kl. 9.15 og kl. 10.00, for jeg vil tale med parterne hver for sig for at høre, hvordan situationen ligger efter de forhandlinger, som vi ved pågår lige netop nu, og som også efter al sandsynlighed vil fortsætte i weekenden.

Det er, hvad jeg kan sige på nuværende tidspunkt, og jeg finder det heller ikke rigtigt at gøre yderligere bemærkninger til denne sag. Kun vil jeg endnu en gang udtale håbet om, at de to parter ærligt bestræber sig på at finde en løsning og at finde denne løsning hurtigt, for jo større hullet bliver i udbredelsen af en dagspresse, jo mere risikofyldt er det for de pågældende arbejdspladser, og jo mere betænkeligt er det for den frie meningsdannelse.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder om det, der er sagt af partierne til venstre for socialdemokratiet, men jeg synes nu alligevel, at det ikke mindst i en arbejdsmarkedspolitisk situation må være rigtigt at holde disse tre partier fast på, at de optræder på en særdeles oppustet facon, som, hvis man kigger lidt efter, afslører, at de ikke har nogen som helst baggrund for deres spillen med musklerne. Der bliver talt

om, at det, som regeringen og socialdemokratiet her er ved at gøre, er noget frygtelig uanstændigt noget. Og hvad er det så for repræsentanter, der har stået og talt fra denne talerstol? Det er lokale fagforeningsformænd og lokale fagforeningsnæstformænd, i hvis afdelinger man endog har vedtaget det mæglingsforslag, som her også efter et stærkt ønske fra fagbevægelsen nu kan ophøjles til lov.

Det er oven i købet sådan, at man, hvis man ville vurdere det fra den side, kunne sige, at man her har mulighed for at gøre noget, som der åbenbart ikke er helt god stemning for i Dansk Arbejdsgiverforening, men gud hjælpe mig, om man gør det. Nej, man puster videre efter den gamle metode: der skal for alt i verden være en konflikt, der skal for alt i verden være uro.

Ja, i en af disse metalarbejderafdelinger, som altså direkte er repræsenteret her i det høje ting, har man en kommunistisk formand, der samtidig er formand for formandsinitiativet, og tænk på, hvilken rolle dette formandsinitiativ har prøvet på at spille også i denne overenskomstsituation. Også næstformanden er ti stede i tinget, men hvad er situationen? At forslaget også i den lokale organisation blev vedtaget med stor majoritet af medlemmerne. Så kunne jeg forstå, hvis man i hvert fald oven på denne afstemning besindede sig en lille smule, stemte sig en lille smule ned. Måske kan man sige, at hr. Ole Henriksen fra SF forsøgte noget i den retning, men konkurrencen er jo hård derude på den venstrefløj, så det var svært for ham ligesom at holde realiteterne fangen. Jeg kunne altså forstå, hvis man i hvert fald efter afstemningen dæmpede sig lidt ned, men det gør man ikke. Man har jo endnu et håb, man har jo endnu bryggeriarbejderne, man har jo endnu sømændene. Det kan godt være, at ikke mindst sømændene og deres »fortrinlige« formand nok skal gøre forsøg på at leve op til den opgelede stemning, som i hvert fald nogle af disse partier på venstrefløjen stadig væk søger at puste op.

Men der er i øvrigt en ting, som bekymrer mig alvorligt, ikke i forholdet til de tre partier, men i forholdet til den parlamentariske situation i almindelighed, og det er forholdet til venstre, som økonomiministeren netop har været inde på. Jeg synes, at venstres holdning i denne sag – eller skal man sige mangel på holdning? – er en meget beklagelig ting. Nu har vi her i tinget i tide, men sandelig også i